

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2016. október hó 20. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A segítségnyújtás elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző által elkövetett bűntette és más bűncselekmények miatt a vádlottellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2016. június hó 2. napján kihirdetett 3.Bf.261/2016/3. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott lakcíme: ...,
személyi igazolványának száma:

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró járásbíróság a vádlott bűnösségét bódult állapotban elkövetett járművezetés bűntettében (Btk. 237. § (1), (2) bekezdés) és 2 rb. rongálás vétségében (Btk. 371. § (1), (2) bekezdés a) pont) állapította meg, és halmazati büntetésül 1 évi börtönbüntetésre és 1 év 6 hónapi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évre felfüggesztette. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetére, és megállapította, hogy ez esetben a büntetés 2/3 részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Beszámította a járművezetéstől eltiltás tartamába a 2014. május hó 23. napjától 2016. március hó 1. napjáig eltelt időt. A segítségnyújtás elmulasztásának bűntette (Btk. 166. § (1), (3) bekezdés) és 2 rb. közúti veszélyeztetés bűntette (Btk. 234. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette. Ezen cselekményeit élet elleni bűncselekménynek, emberölés bűntettének kísérleteként minősítette és megállapította, hogy elbírálására a járásbíróságnak nem volt hatásköre. Kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész élt fellebbezéssel a vádlott terhére. Fellebbezésének írásbeli indoklásában bűnösségének megállapítását indítványozta 2 rb. közúti veszélyeztetés bűntettében is. Halmazati büntetésül hosszabb tartamú börtönbüntetés és hosszabb tartamú közúti járművezetéstől eltiltás alkalmazása érdekében fellebbezett azzal, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A vádlott és védője 3 napon belül az ítéletet tudomásul vették.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség az ügyészi fellebbezés az ítélet hatályon kívül helyezése iránt tartotta fenn, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletét olyan abszolút

eljárási szabály megsértésével hozta meg, amely az ítélet feltétlen hatályon kívül helyezését teszi szükségessé. Az ítélet rendelkező része és annak indokolása teljes mértékben ellentétes egymással.

A nyilvános ülésen a főügyészség képviselője a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát fenntartotta, ennek hiányában a tényállás kiegészítését indítványozta a KRESZ szabályszegések feltüntetésével és a súlyosításra irányuló ügyészi jogorvoslatot fenntartotta.

A védő elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, másodlagosan megalapozottnak ítélte a főügyészség hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát.

A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a bódult állapotban elkövetett járművezetés büntetetté a Btk. 237. § (1) bekezdésében meghatározott, de a (2) bekezdés a) pontjába ütköző bűncselekménynek minősítette és bűnösnek mondta ki a vádlottat továbbá segítségnyújtás elmulasztásának büntetében és 2 rb. közúti veszélyeztetés büntetében is. Börtönbüntetésének tartamát 2 évre, a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát 3 évre súlyosította. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, és mellékbüntetés a közügyektől is eltiltotta 2 évre. Megállapította, hogy a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A közúti járművezetéstől eltiltás tartamába beszámítható időtartam kezdőnapját 2014. június hó 30. napjában határozta meg és rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta eltelt idő beszámításáról is.

A másodfokú ítélet ellen a védő a nyilatkozattételre fenntartott határidőben a vádlott a kézbesítést követően határidőben enyhítésért fellebbeztek. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a vádlott kedvező személyi körülményeit és mentális állapotának javulását nagyobb nyomatékka indítványozta értékelni és a 2 évi börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztését kérte.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezés folytán figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság részben felmentett vádlott bűnösségét további bűncselekményekben is megállapította a Be. 386. § (1) bekezdésének a) pontjának I. fordulata alapján megállapította, hogy megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége, ezért a vádlott és védőjének fellebbezése okán a Be. 393. § (1), (2) bekezdése alapján tartott nyilvános ülésen a másodfokú bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonata a Be. 387. § (1) bekezdésére figyelemmel.

A nyilvános ülésen a védő jogorvoslatának irányát fenntartotta. Kiemelte, hogy a vádlott jelenleg ismét Angliában vállalt munkát, melyből havi kb. 250.000,- Ft jövedelme származik, élettársi kapcsolatban él, gondoskodik élettársa előző kapcsolatából származó 4 éves gyerekéről és rendszeres pszichiátriai kezelésen vesz részt.

A fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta és kiegészítette annyiban, hogy a vádlott által elkövetett cselekmények konkrét tárgyi súlyára tekintettel a személyi körülményeinek kedvező alakulása ellenére sem indokolt a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy mind az első, mind a másodfokon eljáró bíróságok a perrendi szabályokat maradéktalanul betartották. Az elsőfokú bíróság annak ellenére,

hogy két cselekmény tekintetében felmentő rendelkezést hozott ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és javarészt megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokon eljáró bíróság helytállóan foglalt állást, amikor nem adott helyt a főügyészség abszolút hatályon kívül helyező okra (Be. 373. § I/b) pont) történt hivatkozásának és az ítélet hatályon kívül helyezésének, hanem úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 375. § (1) bekezdésében rögzített relatív eljárási szabálysértése a Be. 351. § (2) bekezdés d) pontjában írt részleges megalapozatlanságot eredményezett, amely a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. A másodfokú bíróság a Be. 361. § (2) bekezdés a) pontjában biztosított jogkörében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette, illetőleg helyesbítette. E tényállást az ítélet tábla csupán annyiban egészíti ki, egyrészt azzal, hogy a vádlott ... angol rendszámú jobbkormányos személygépkocsival közlekedett, másrészt a vádlott személyi körülményeiben időközben bekövetkezett változásokkal, mely szerint 2016. június hó 24. napjától Angliában ismét munkát vállalt, havi jövedelme 250.000,- Ft. Élettársi kapcsolatot létesített, és élettársa korábbi kapcsolatából származó 4 éves gyermekéről is gondoskodik, továbbra is pszichológiai szakrendeléseken kontroll vizsgálatokra jár. Az így kiegészített és helyesbített tényállás immár mindenben megalapozottá vált és az ítélet tábla a Be. 388. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól mentesnek ítélte, és a harmadfokú eljárása során irányadónak tekintette. A másodfokú ítélet 4. oldal alulról a 2. bekezdése annyiban igényel helyesbítést, hogy a vádlott vezetői engedélyét nem 2010, hanem 2014. év június hó 30. napján adta le.

Okszerűen vont következtést a bíróság a vádlott terhére rótt valamennyi bűncselekmény tekintetében és nem tévedett, amikor a bódult állapotban elkövetett járművezetés büntetettét a Btk. 237. § (1), (2) bekezdés a) pontja szerint minősítette, hiszen a vádlott e cselekményével ... sértettnek 8 napon túl gyógyuló sérülést okozott a közlekedési szabályok durva megsértésével megvalósított közlekedése során. Szükségszerű volt a járásbíróság ítéletének indokolásából a vádlottnak az élet kioltására irányuló szándéka, továbbá a halálos eredmény bekövetkezésének valószínűsége körében kifejtett álláspontjának a mellőzése is, amit a bíróság helyesen észlelt.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a bíróság túlnyomórészt feltárta. További súlyosító körülmény a bűncselekmények többszörös halmazata, enyhítő körülmény, hogy kiskorú gyermek eltartásában részt vállalt.

A harmadfokú eljárásban megállapítható volt, hogy a vádlott személyi körülményei az utóbbi néhány hónapban kedvező irányban változtak mentális állapotát illetően is. Az ítélet tábla azonban az enyhítést célzó védelmi fellebbezést nem találta alaposnak. A bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen értékelte. Az ítélet tábla teljes körűen osztotta a bíróság 6. oldal 5. bekezdésében kifejtetteket, melyben a másodfokú bíróság meggyőzően fejtette ki indokait, hogy miért nem látott lehetőséget a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére. A vádlott által elkövetett bűncselekmények konkrét tárgyi súlya igen kiemelkedő. Csak a véletlen és részben a közlekedésben résztvevők helyzetfelismerésén múlt, hogy nem történt nagyobb tragédia a vádlott áramkötése miatt. A 38. számú Büntető Kollégiumi vélemény I/A és B. pontjában kifejti „a járművezetéstől eltiltás a büntetés kiszabásának a Btk. 79. §-ában meghatározott általános célját akként szolgálja, hogy a közlekedési bűncselekmény elkövetőjét időlegesen, vagy végleg megfosztja annak törvényes lehetőségétől, hogy járművezetőként részt vegyen a közlekedésben. Az egyéni és az általános megelőzésnek tehát olyan eszköze, amely megfelelő érvényesülési keretben nemcsak az újabb közlekedési bűncselekmény, de bármilyen, a közlekedésre veszélyt jelentő járművezetői magatartás meggátolására is alkalmas. A I/B. pontja megfogalmazza „az ittas, vagy bódult állapotban történő járművezetés súlyos következményeinél fogva a közlekedési bűncselekmények egyik legveszélyesebb formája, ezért az ilyen cselekmények elkövetőivel szemben a járművezetéstől eltiltás alkalmazása főszabályként kötelező, annak mellőzésére csak

különös méltánylást érdemlő esetben kerülhet sor”. A vádlottal szemben az ítélet tábla, de a korábban eljáró bíróságok sem ilyen különös méltánylást érdemlő esetet nem tárhattak fel. Érzelmileg labilis állapotban, saját elhatározása alapján döntött a gyógyszerek beviteléről, amelyek bódult állapotát okozták, amely azonban kóros elmeállapotot nem eredményezett. A járművezetéstől eltiltás tartama inkább enyhe, mintsem súlyosnak tekinthető büntetés, annak további enyhítése sem lehetséges.

Törvényesen rendelkezett a másodfokú bíróság a közúti járművezetéstől eltiltás büntetés tartamába beszámítható idő kezdő időpontjáról is az alábbiak miatt. A 326/2011. (XII. 28.) Kormányrendelet 113. § (3) bekezdése kimondja: a vezetési jogosultság szünetelése esetén a járművezetésre jogosító okmányt - amennyiben annak helyszíni elvételére nem került sor - a hatóság értesítésének kézhezvételét követő 8 napon belül a közlekedési igazgatási hatóságnál le kell adni. A vádlott vezetői engedélyének leadására 2014. június 30. napján került sor. A Btk. 56. § (2) bekezdése szerint a járművezetéstől eltiltás tartamába be kell számítani azt az időt, amelynek tartamára az elkövető vezetői engedélyét - a járművezetéstől eltiltásra ítéletét megelőzően - a bűncselekménnyel összefüggésben a helyszínen elvették, vagy azt a hatóságnál leadta. Mindezek alapján a törvényszék helyesen korrigálta a járművezetéstől eltiltás büntetésbe beszámítható idő kezdő napját. A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 397. §-ára utalással helyes indokai alapján helybenhagyta.

Pontosította a vádlott lakcímét és személyi igazolványának számát.

Debrecen, 2016. október 20.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.261/2016/3. számú ítélete az ítélet tábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2016. október 20.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke